

## **In memoriam Jacques Bauwens (1941 -2019)**

Mevrouw, Ward, Thomas, beste mensen hier in de kerk

MR Bauwens was meer dan 40 jaar verbonden als leraar aan ons college

En daarbij komt nog zes jaar toen hij er als leerling de Humaniora doorliep.

In 1964 na de regentaatstudies in Torhout startte zijn schoolloopbaan in het Annuntiata-instituut. In afwachting van zijn legerdienst gaf hij twee trimesters les.

Hij herinnerde er ons graag aan dat hij de eerste mannelijke leerkracht was in deze toenmalige exclusieve meisjesschool .

Na zijn legerdienst kwam hij naar het college.

De eerste jaren was dit deeltijds in het Sint Pieterscollege te De panne, hij was immers Pannenaar en het jonge gezin woonde op slechts enkele stappen van de school.

Vanaf 1981 komt hij definitief volledig naar Veurne.

Velen zullen zich mr Bauwens herinneren als de man die altijd een correcte Nederlandse taal hanteerde.

Hij was ervan overtuigd dat hij als leraar en zeker als leraar Nederlands een voorbeeldfunctie had. Beginselvast, zoals hij was, hield hij zich daaraan , en je hoorde hem dan ook in alle omstandigheden een perfect Nederlands gebruiken.

Ook voor zijn vele publicaties was hij o.a voor taal zeer veeleisend. Slordig taalgebruik, daar had hij het moeilijk mee.

En dat wou hij ook aan zijn leerlingen overbrengen.

Hij gaf helder en gestructureerd les. De leerlingen wisten precies wat van hen verwacht werd, dat was dan de basis voor een gezond wederzijds vertrouwen.

En met een rijke achtergrondkennis kon hij de geschiedenislessen boeiend maken.

Tussen de derdelingen, een toch soms wat moeilijke en hyperactieve leerlingengroep, stond hij als een baken van rust en gezag.

Hij was een zeer stipte en betrouwbare collega. Wat hij beloofd had, dat deed hij en wat hij gedaan had, was in orde. Het halve werk was zijn ding niet.

Naast zijn opdracht als leraar was hij ook syndicaal afgevaardigde. Hij verdedigde de belangen van de leerkrachten, maar het hardst, weet ik, is hij opgekomen wanneer het welzijn en de veiligheid leerlingen in het gedrang kwamen.

Elk jaar de derde vrijdag van oktober zei hij tegen zijn leerlingen ”je kan meebouwen aan een menswaardiger wereld, en met een balpen kan je daarmee al beginnen” en hij organiseerde met leerlingen een “schrijf ze vrij” namiddag voor Amnestie International.

Maar ook buiten de school werkte hij aan een menswaardiger wereld: als medewerker van de OXFAM wereldwinkel te Veurne.

Velen zullen zich hem ook herinneren en bewonderen als de man die door weer en wind met de fiets naar Veurne reed. Zelfs de middagpauze was indertijd lang genoeg om naar Koksijde heen en terug te fietsen

Aangename momenten beleefden wij ook telkenjare als MR Bauwens zich tooide in de kleurrijke gewaden van Sint Niklaas en statig de klassen binnenliep. Iets wat hij ook in de jaren na zijn pensioen graag deed. (leerlingen herkenden hem al vlug, want “die taal” dat kan alleen mr Bauwens zijn.)

In 2006 zette hij een punt achter zijn leraarschap en kon hij zich volledig wijden aan de studie, het Davidsfonds, ademtocht, OXFAM, en de lokale gidsenkring.

Hij heeft gepubliceerd, gegidst, gefietst, zoekwerk geleverd, hij zat nooit stil, en als hij al eens stilzat, was dat alleen om een boek te kunnen lezen.

Vandaag nemen wij afscheid van Mr Bauwens,

Die plichtsgetrouw 40 jaar ons college en zijn duizenden leerlingen heeft gediend,

Die met een groot hart voor onze westhoek, gezocht heeft naar wat wetenswaard is in ons verleden

Die met fierheid en volharding het Nederlands, onze moedertaal heeft gepromoot.

Vandaag zeggen wij voor dat alles dan ook heel erkentelijk:

MR Bauwens, Beste Jacques, Dank u

I.Pecceu